

minno ja parrast teie ennese süddame peäle ja tunnistage siis selle sure hulga rahwa ees ilma kaw-waluseta, tõe-melega, kelle südda hirmo ja ahha-stuſe parrast ennam peksab, kas minno südda woi teie südda? minna tahhan rõmoga ja rahhoga omma kallii Õnnisteggia sees, kelle sisse ma ollen kindlaste usknud, siit ilmast ärralahkuda!" — Kohtomoistia, sest juttust üsna ehmatand, ei teadnud, mis selle peäle wastada, käs kis pu-pinnu põllema süta, ag-ga andis sedda käs ko kartlikko healega, et küll olli tunda, et temmale surem ahhaſtus olli kui selle mar-trile (kannajale). —

„Keif kes tahtwad jummalakartlikult ellada Kristuſe Jesuſe sees, neid peab ka takkaſuſa-tama!" — 2. Tim. 3. p. 12. s.

Kas sul ep olle suggogi halle meel üh-he waese rummala Judiga?

Paljo on neid risti-innimeſſi Ma peäl leida, kes neid Judid wägga põlgawad, unnustades et ka nende hulgas paljo ausad ja helded innimeſſed leida on. (Kes teile neid siin tõeste sündinud asjad luggeda annab, woib teile ka omma ennese ello-lugguſt sed-da tõega tunnistada, et temma woeral maal, peä-legi raskeſte haige, Judide käest suurt abbi on leid-

nud, kes ſaggedaſte tedda käisid haige wodi peäl katſumas, ja mõndasugguſt kallid road ja joma-aiad temmale tõid, mis sellel tarwis lähwad, kes pitka ja raske haiguſſes keif omma ihho-rammo on kauta-nud; nemmad ka uskuſid temmale mõnda sadda rubla rahha lainuſs, nenda et temma praegogi weel, et sedda aega küll jo liggi 40 aastad on, Summa-lat süddameſt tännab, kes ſellamal hädda ja sõa aial ſesugguſi helded innimeſſi temma jure ſatis). Pealegi ei tohhi meie mitte unnustada, et se mitte meie tõ ja teggeminne ep olle, kas sünnime Juda woi risti-rahwa uſſo sees, waid se on Summa-la tahtminne, ja kuida meie tohhiſſime sedda rah-waſt alwaſ piddada ja põlgada, kelle ſeaſt meie kallis Õnnisteggia iſſe, lihha poolt on sündinud.

— Weel wimaſs meie ei tohhi ka ſelleparrast Juda mees mitte põlgada, et neile ka se aeg peab kätte joudma, et nemmad õnſaſs teggewa risti-uſſo pole hoidwad. Kuulgem siis mis kirjad meile ühheſt Juda mehheſt juttuſtawad. — Londoni lüünaſ ellas üks wägga rikkas Juda mees omma abbikaſa ja üh-he ainſa lapſega, ühhe wägga wiſaka tütreaga kes iggaühhe mele parrast olli, temma wõttis kätte ja läſ ſeält ülle merre kaugele male Amerika ellama. See peäl ſurri temma naeſterahwaſ ärra ja tem-male ei jänud muud keddagi ſeltſiſs kui temma ar-maſ tüttar, kelle ülleſkaſwatamiſſeſs temma paljo